

РЕШЕНИЕ

№ 223

гр. Бургас, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ

при участието на секретаря Д. Михайлова
като разгледа докладваното от АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ Административно
наказателно дело № 20232120205226 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба на ***, ЕИК *** срещу Наказателно постановление № 430-F701676 от 02.06.2023 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - Бургас, с което на жалбоподателя, на основание чл. 355, ал. 1 КСО за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, вр. чл. 2, ал. 2 и чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/2019 г. на Министерство на финансите е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лв.

Жалбоподателят твърди, че е налице маловажен случай и следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Твърди, че всички задължения са платени своевременно, без забава.

Жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява.

АНО, редовно уведомен, представлява се от юрисконсулт А., който оспорва жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Свидетелката Д. в качеството си на инспектор по приходите към ТД на НАП е извършила проверка във връзка с неподадена от жалбоподателя в срок до 27.02.2023 г. декларация образец 6 с данни за месец януари 2023 г. При проверката било констатирано, че декларацията е била подадена на 07.03.2023 г., т.е. след предвидения срок, а именно до 27.02.2023 г. За установеното нарушение на жалбоподателя бил съставен АУАН на 04.04.2023 г., а впоследствие било издадено и обжалваното в настоящото производство наказателно постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото писмени доказателства и устни доказателствени средства. Показанията на актосъставителя са обективни, последователни и безпротиворечиви и изцяло се подкрепят от събраните писмени доказателства. Доказателствата по делото са

непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

Жалбоподателят не оспорва така приети от съда за осъществили се факти.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентни органи (съгласно Заповед № 3ЦУ -1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите) в сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които обуславят отмяна на обжалваното наказателно постановление.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят не е подал в срок до 27.02.2023 г. декларация образец 6 за месец януари 2023 г. Декларацията е била подадена на 07.03.2023 г. Не е спорно по делото, че жалбоподателят има качеството осигурител, но в случая обаче според съда е налице маловажен случай и следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

По смисъла на §1 ал.1 т.4 от ДР на ЗАНН (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) , „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид, поради което АНО е следвало да приложи разпоредбата на чл.28 ал.1 от ЗАНН и да не издава НП, а да предупреди извършителя, че при повторно нарушение, ще му бъде наложено наказание.

Както се установи по-горе в изложението жалбоподателят е подал декларацията след изтичане на законоустановения срок (27.02.2023 г.), а именно на 07.03.2023 г. В случая обаче следва да се вземе предвид, че все пак в качеството си на осигурител е изпълнил предвиденото в чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО задължение, като изпълнението е само с осем дни закъснение. Отделно от това се установява, че жалбоподателят е платил задълженията, възникнали във връзка с подаване на процесната декларация 6. От извършеното нарушение в рамките на този кратък срок от осем дни, не са настъпили вредни последици за държавния бюджет. Процесното нарушение се явява първо за жалбоподателя. На следващо място не без значение при определяне на степента на обществена опасност на деянието е и фактът, че нарушението е констатирано вследствие на активното поведение на жалбоподателя, който по своя инициатива в изпълнение на задължението си като осигурител е подал декларацията само осем дни след законоустановения срок. Също така към датата на съставяне на АУАН, процесното нарушение е било отстранено, както и са били заплатени дължимите осигурителни вноски. Ето защо съдът счита, че в случая деянието се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от същия вид и наложеното наказание в размер на 500 лева се явява несъразмерно тежко на извършеното нарушение. В тази връзка атакуваното НП следва да бъде изцяло отменено като незаконосъобразно и нарушителят да бъде предупреден, че при извършване на друго административно

нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Съдът намира, че по този начин биха се изпълнили целите на наказанието - да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред и да въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 430-F701676 от 02.06.2023 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - Бургас, с което на ***, ЕИК ***, на основание чл. 355, ал. 1 от КСО за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, вр. чл. 2, ал. 2 и чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/2019 г. на Министерство на финансите е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лв.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 63, ал. 4 от ЗАНН ***, ЕИК ***, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____